

سیستم ترمز واگنهای باری

اهمد پور منصوری - مرکز تحقیقات

عقد ۶

تمام واگنهای باری موجود در راه آهن جمهوری اسلامی ایران به سیستم ترمز هوایی (Air Brake) و تقریباً ۹۱ درصد کل آنها به سیستم ترمز کنورباسوپاپ سری KE مجهز هستند . به همین منظور در این مقاله به معرفی این نوع سوپاپها پرداخته شده است .

۱- اصول عملکرد ترمز هوایی :

در هر واگن یک لوله ترمز وجود دارد که در سر تاسرواگن امتداد یافته و تجهیزات ترمز واگن به آن متصل می شود. لوله ترمز هر واگن از طریق یک شیر هواویک لوله لاستیکی به لوله ترمز واگنهای جلو و عقب خود متصل می شود. بدین ترتیب در هر قطاریک لوله ترمز سراسری تشکیل می شود که از لکوموتیو شروع شده و تا انتهای قطار امتداد می یابد. فشار هوای لوله ترمز توسط لکوموتیو کنترل شده با تغییر فشار هوا حالت های مختلف ترمز در قطار ایجاد می شود. در حقیقت سیستم ترمز لکوموتیو، فرمان راننده را هنگام ترمز گیری به فشار هوای مناسب در لوله ترمز تبدیل می کند .

ترمز های موجود در واگن های ترمز معکوس و یا ترمز اتوماتیک موسوم هستند و این بدان معنی است که برای افزایش فشار ترمز، فشار لوله ترمز باید کاهش یابد. در حالت عادی و برای حرکت، فشار لوله ترمز در ۵ اتمسفر تنظیم می شود . این فشار که فشار نرمال نام دارد در طول حرکت قطار ثابت نگهداشته می شود. در هنگام ترمز گیری فشار لوله ترمز کاهش می یابد. هر چه کاهش فشار لوله ترمز بیشتر باشد ، شدت ترمز گیری نیز بیشتر می شود. به عبارت دیگر همواره یک نسبت معکوس بین فشار لوله ترمز و شدت نیروی ترمز وجود دارد .

هر لکوموتیو ران با توجه به شرایط موجود به دوروش می تواند عمل ترمز گیری را انجام دهد :

الف - ترمز تدریجی :

در این روش شدت ترمز گیری بر حسب نیاز توسط راننده تنظیم می شود . اهرم ترمز در داخل کابین راننده دارای یک میدان ترمز تدریجی می باشد و راننده می تواند با حرکت دادن اهرم در میدان ترمز شدت ترمز گیری را افزایش دهد. با حرکت اهرم از فشار لوله ترمز کاسته می شود و در آخرین مرحله ترمز تدریجی فشار لوله ترمز به ۳٫۵ اتمسفر رسیده و در این وضعیت فشار سیلندر ترمز به بیشترین مقدار خود (۳٫۶ اتمسفر) می رسد .

برای آزاد سازی ترمز، اهرم آن در خلاف جهت حرکت داده می شود. نتیجه این عمل افزایش فشار لوله ترمز و کاهش نیروی ترمز می باشد . همانند حالت ترمز گیری ، آزاد سازی ترمز را نیز می توان به صورت تدریجی انجام داد. یعنی هر چه اهرم بیشتر در خلاف جهت حرکت داده شود ، شدت ترمز گیری نیز بیشتر کاهش می یابد .

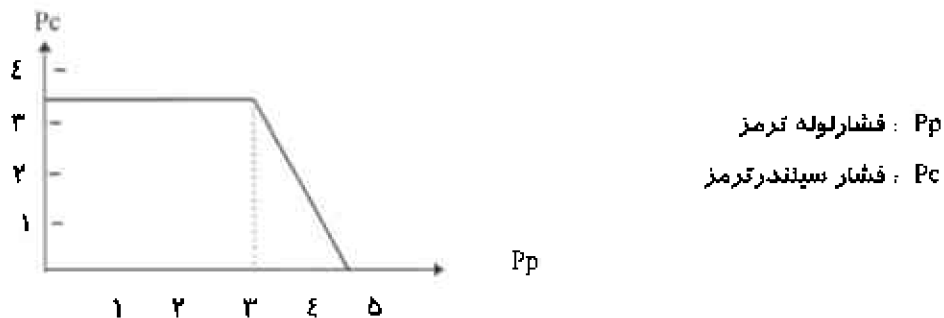
ب - ترمز سریع یا اضطراری :

این وضعیت برای مواقع اضطراری پیش بینی شده است . در مواقعی که اتفاق غیرمنتظره ای روی دهد، به نحوی که لازم باشد تا قطار در کوتاهترین فاصله ممکن متوقف یا کنترل شود ، راننده عمل

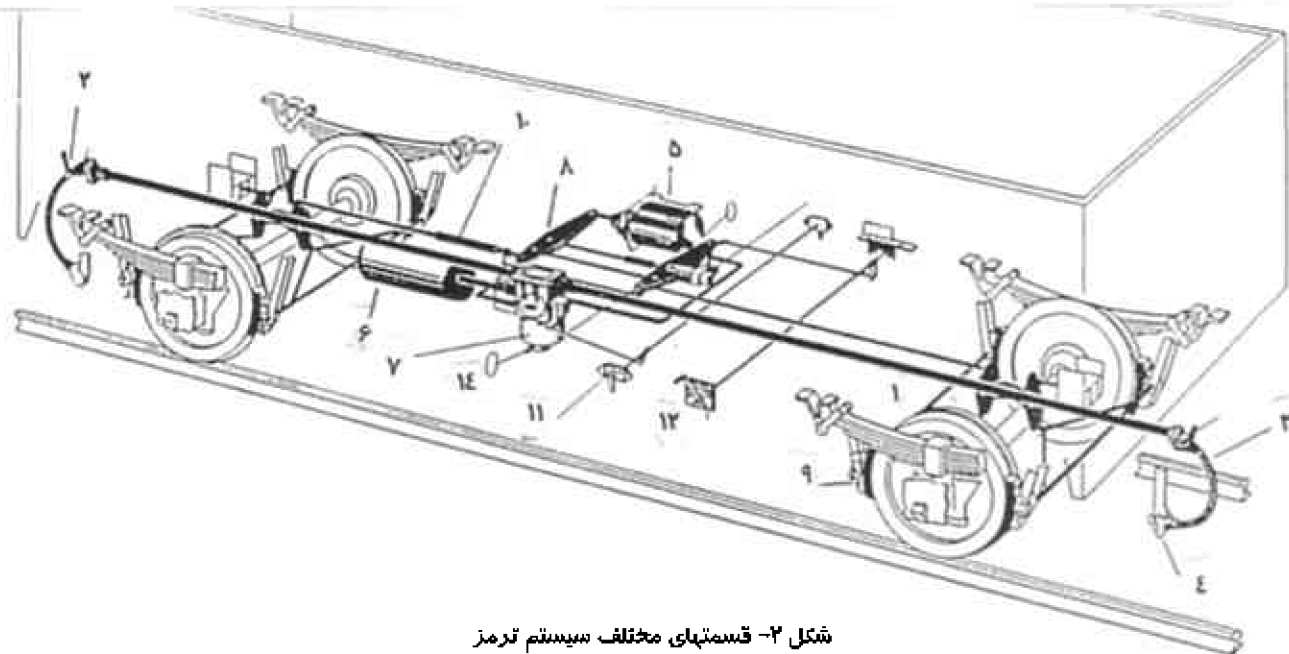
ترمز سریع را انجام می دهد. در این حالت، هوای لوله ترمز تخلیه شده و فشار لوله ترمز به صفر می رسد. لازم به ذکر است که در حالت ترمز سریع، فشار سیلندر ترمز با حالت ترمز تدریجی کامل (مهم ترمز در انتهای میدان ترمز تدریجی) برابر است. با این تفاوت که زمان پر شدن سیلندر ترمز در حالت ترمز سریع خیلی کمتر از زمان ترمز تدریجی می باشد. رابطه بین فشار هوای لوله ترمز و فشار هوای سیلندر ترمز در شکل (۱) نشان داده شده است.

شکل ۱ - رابطه بین فشار هوای لوله ترمز و سیلندر ترمز

۲- قسمت‌های مختلف سیستم ترمز یک واگن باری :

تجهیزات مورد استفاده در سیستم ترمزیک واگن با توجه به نوع واگن و سفارش مصرف کننده، تفاوت‌های اندکی با یکدیگر دارند. در شکل (۲) قسمت‌های مختلف سیستم ترمزیک واگن باری معمولی نشان داده شده است که به ترتیب عبارتند از:

شکل ۲- قسمت‌های مختلف سیستم ترمز

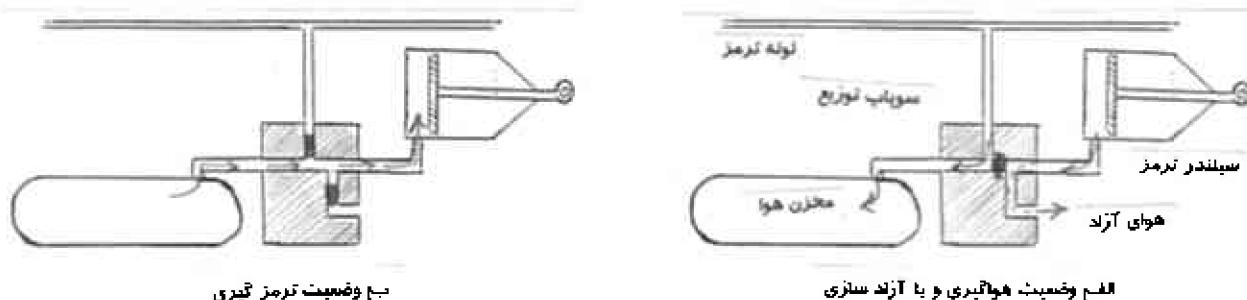
- ۱- لوله ترمز : که شرح آن قبلاً داده شد، دارای دو وظیفه عمده می باشد: الف - انتقال هوای فشرده لولکوموتیو به واگنها جهت ذخیره در مخازن هوا. ب - انتقال فرمان ترمز به واگنها که به صورت کاهش فشار لوله ترمز انجام می شود.
- ۲ - شیر هوا : در ابتدا و انتهای هر واگن و بر روی لوله ترمزیک عدد شیر هوا نصب شده است که دارای دو وضعیت باز و بسته می باشد. این شیر برای اتصال و یا انفصال لوله ترمز دو واگن به یکدیگر تعبیه شده است.
- ۳- لوله های لاستیکی : لوله ترمز هر واگن توسط یک لوله لاستیکی به لوله ترمز واگن مجاور خود متصل می شود. این امر باعث می شود تا علیرغم تکانها و لرزشهای شدید دو واگن در حین حرکت، اتصال لوله های ترمز قطع نشود.
- ۴- سرینجه و ته پنجه : لوله های لاستیکی با استفاده از سرینجه که یکنوع اتصال فلزی می باشد به یکدیگر متصل می شوند. سرینجه ها به نحوی طراحی شده اند که به راحتی با یکدیگر درگیر شده و از خروج هوا نیز جلوگیری می کنند. هر لوله لاستیکی با استفاده از ته پنجه به شیر هوا متصل می شود.

۵- **سیلندر ترمز:** این وسیله برای تبدیل انرژی موجود در هوای فشرده به نیروی ترمز، مورد استفاده قرار می گیرد. قطر سیلندر ترمز بر حسب فشار نیروی ترمز مورد نیاز از ۸ تا ۱۶ اینچ تغییر می کند. در داخل سیلندر ترمز فنری تعبیه شده است که با خالی شدن هوا، پیستون درون سیلندر ترمز را به جای خود برمی گرداند و ترمزها آزاد می شوند. نیروی تولید شده از طریق میله دسته پیستون به اهرمهای ترمز منتقل می شود.

۶- **مخزن هوا:** این مخزن برای ذخیره هوای فشرده مورد نیاز در هنگام ترمزگیری استفاده می شود. قبل از حرکت قطار، مخزن هوا تا فشار ۵ اتمسفر هواگیری شده و هنگام ترمزگیری هوای مورد نیاز سیلندر ترمز را تهیه می کند. حجم مخزن هوا با توجه به قطر سیلندر ترمز و تعداد آن در واگن مشخص می شود.

۷- **سوپاپ توزیع:** سوپاپ سه قلو؛ مهمترین بخش سیستم ترمز هوایی سوپاپ توزیع می باشد که وظیفه تنظیم فشار سیلندر ترمز را متناسب با فشار لوله ترمز برعهده دارد. این سوپاپ همانطور که در شکل ۳ نشان داده شده است به سه قسمت مختلف متصل می شود که عبارتند از: ۱- لوله ترمز، ۲- مخزن هوا، ۳- سیلندر ترمز. سوپاپ توزیع به نحوی طراحی شده است که با توجه به فشار هوا در لوله ترمز، قسمتهای مختلف را به یکدیگر متصل می کند.

شکل ۳

الف - **هواگیری:** همانطوریکه قبلاً اشاره شد، هنگام حرکت، فشار لوله ترمز در ۵ اتمسفر تنظیم می شود. در این وضعیت سوپاپ توزیع، مخزن هوا را به لوله ترمز متصل می کند و مخزن هوا از طریق لوله ترمز هواگیری می شود. هنگامیکه فشار مخزن هوا به ۵ اتمسفر برسد، اتصال بین لوله ترمز و مخزن هوا قطع می شود.

ب - **ترمزگیری:** هنگامیکه لکوموتیور اقدام به ترمزگیری می نماید، عملاً فشار لوله ترمز کاهش می یابد، در این هنگام سوپاپ توزیع، کاهش فشار لوله ترمز را احساس کرده و مخزن هوا را به سیلندر ترمز متصل می کند. هوای مخزن به سیلندر ترمز راه پیدا کرده و باعث ترمزگیری می شود. همانطوریکه قبلاً نیز اشاره شد، فشار سیلندر ترمز با توجه به فشار لوله ترمز تنظیم می شود.

ج - **آزادسازی ترمز:** در این وضعیت فشار لوله ترمز مجدداً افزایش یافته و در ۵ اتمسفر تنظیم می شود. سوپاپ توزیع، لوله ترمز را به مخزن هوا و سیلندر ترمز را به هوای آزاد مرتبط می کند. بنابراین هوای سیلندر تخلیه شده و هوای مصرف شده از مخزن مجدداً جبران می شود.

توجه: سوپاپ توزیع به نحوی طراحی شده است که اگر در سیلندر ترمز و یا مخزن هوا نشستی وجود داشته باشد هوا به خارج سرایت نماید. کسری هوا به صورت اتوماتیک جبران می شود.

۸- **اهرمهای ترمز:** نیروی ایجاد شده توسط سیلندر ترمز از طریق اهرم بندیهای ترمز به کفشک منتقل می شود. اهرمهای ترمز، علاوه بر انتقال نیرو، وظیفه ازدیاد و تغییر جهت نیرو را نیز برعهده دارند.

۹- **کفشک ترمز:** نیروی ترمز از طریق کفشک به چرخ منتقل می شود. هنگام ترمزگیری، نیروی ایجاد شده توسط سیلندر ترمز، کفشک را بر روی چرخ فشار می دهد. نیروی اصطکاک موجود بین سطح کفشک و چرخ، یک کوپل بازدارنده و در خلاف جهت حرکت به چرخ اعمال می کند و در نهایت نیروی ترمز را ایجاد می کند. کفشکها در دو نوع چدنی و ترکیبی (کامپوزیت) ساخته

می شوند. کفشکهای کامپوزیتی دارای ضریب اصطکاک بیشتر و نرخ سایش کمتری نسبت به کفشکهای چدنی هستند. بر روی هر چرخ ممکن است یک یا دو کفشک ترمز وجود داشته باشد.

۱۰- خودکار ترمز فاصله بین کفشک ترمز و چرخ نباید از مقدار مشخصی بیشتر شود. در غیر این صورت از نیروی ترمز کاسته می شود. با توجه به اینکه به مرور زمان کفشکها ساییده شده و فاصله بین کفشک و چرخ زیاد می شود. لذا حتما باید تجهیزات برای تنظیم فاصله کفشک و چرخ وجود داشته باشد. قبلاً این عمل به صورت دستی و با استفاده از یک قطعه تنظیم کننده که چندسوراخ روی آن پیش بینی شده بود انجام می گرفت. اما با اختراع خودکار و تجهیزات واگنها به این دستگاه عمل تنظیم فاصله به صورت اتوماتیک انجام می شود.

۱۱- شیر قطع و وصل: این شیر در روی سوپاپ سه قلو نصب شده و توسط یک اهرم و دستگیره از کنار واگن کنترل می شود. این شیر دارای دو وضعیت باز و بسته می باشد. هنگامیکه در وضعیت بسته قرار گیرد، ارتباط لوله ترمز با سوپاپ توزیع قطع می شود. بنابراین سیستم ترمز واگن از کار افتاده و تنها لوله ترمز ارتباط بین دو واگن جلو و عقب را برقرار می کند. در این صورت می توان یک واگن یا ترمز محبوب را در میان قطار قرار داده و جایجا نمود.

۱۲- دستگیره با بار و خالی: از آنجائیکه وزن یک واگن باری در حالت باردار و حالت خالی به میزان قابل توجهی تغییر می کند. لذا به منظور حصول یک ترمز مطلوب نیروی ترمز نیز باید متناسب با وزن واگن افزایش یابد. به همین منظور در کنار واگن یک دستگیره قرار داده شده است که دارای دو حالت باردار و خالی می باشد و متناسب با وضعیت واگن باید در یکی از دو حالت قرار داده شود. هنگامیکه دستگیره در حالت باردار قرار داده شود، نسبت اهرم بندی [نیروی روی کفشک به نیروی سیلندر ترمز] بیشتر شده و بنابراین نیروی روی کفشکها نیز زیاد می شود. در نتیجه نیروی ترمز نیز بیشتر می شود.

۱۳- دستگیره باری - مسافری: طبق استاندارد UIC زمان ترمزگیری و آزادسازی ترمز در قطارهای باری بیشتر از قطارهای مسافری می باشد. از آنجائیکه ممکن است یک واگن باری در یک قطار مسافری و یا بالعکس یک واگن مسافری در یک قطار باری حمل شود، برای تنظیم زمان ترمزگیری و آزادسازی ترمز از شیرباری - مسافری استفاده شده است. این شیر که توسط یک دستگیره از کنار واگن کنترل می شود، بر حسب نوع قطار باید در وضعیت مناسب قرار داده شود. زمان آزادسازی و ترمزگیری در حالت های مختلف در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱ - زمان ترمزگیری و آزاد سازی ترمز

وضعیت دستگیره	زمان ترمزگیری [S]	زمان آزاد سازی [S]
مسافری	۳ - ۵	۲۰ - ۱۵
باری	۱۸ - ۳۰	۴۵ - ۶۰

۱۴- دستگیره تخلیه: همانطور که

ذکر شد، آزادسازی ترمز با افزایش فشار لوله ترمز صورت می گیرد. در مواردی که لازم است یک واگن ترمز گرفته شده را بدون افزایش

فشار لوله ترمز حرکت داد، می توان با کشیدن دستگیره تخلیه که در کنار واگن تعبیه شده است، ترمز واگن را آزاد نمود. برای این کار ابتدا باید با باز نمودن شیر هوا، هوای لوله ترمز را تخلیه نمود. سپس با کشیدن دستگیره تخلیه، بدون اینکه هوای مخزن تخلیه شود، ترمزها آزاد می شوند.

برای تسریع آزادسازی ترمز در یکی از واگنهای موجود در قطاری که لوله ترمز آن هواگیری شده، تنها لازم است که دستگیره تخلیه را یکبار [به مدت کوتاه] بکشیم. اما در صورتیکه ترمز تمام واگنهای یک قطار فعال باشند، برای آزادسازی ترمز هوای هر واگن، دستگیره تخلیه باید حداقل به مدت ۳ ثانیه فعال نگه داشته شود.

۱۵- ترمز دستی: همانند تمام وسایل نقلیه، واگنها نیز باید دارای یک سیستم ترمز دستی [ترمز پارکینگ] باشند تا از حرکت واگنهای متوقف جلوگیری نماید. در کنار و یا در جلوی واگن یک دستگیره تعبیه شده است که با گرداندن آن، کفشکها روی چرخ فشرده می شوند و از حرکت واگن جلوگیری می شود. با گرداندن دستگیره در خلاف جهت، فشار از روی کفشکها برداشته شده و ترمز دستی آزاد می شود.

منابع و مراجع: جزوات و کتابچه های شرکت کنور